

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

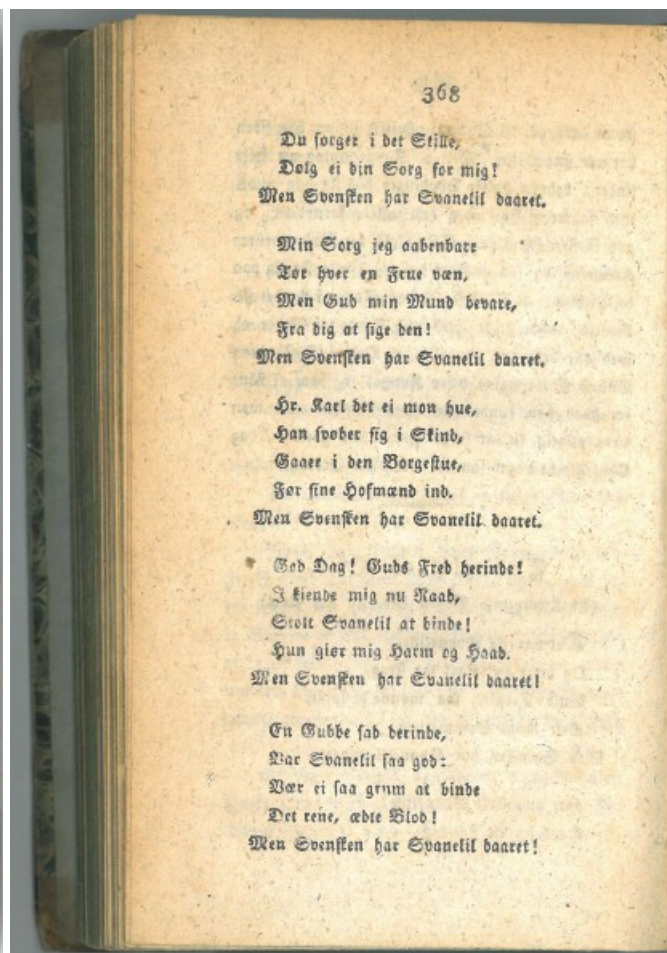
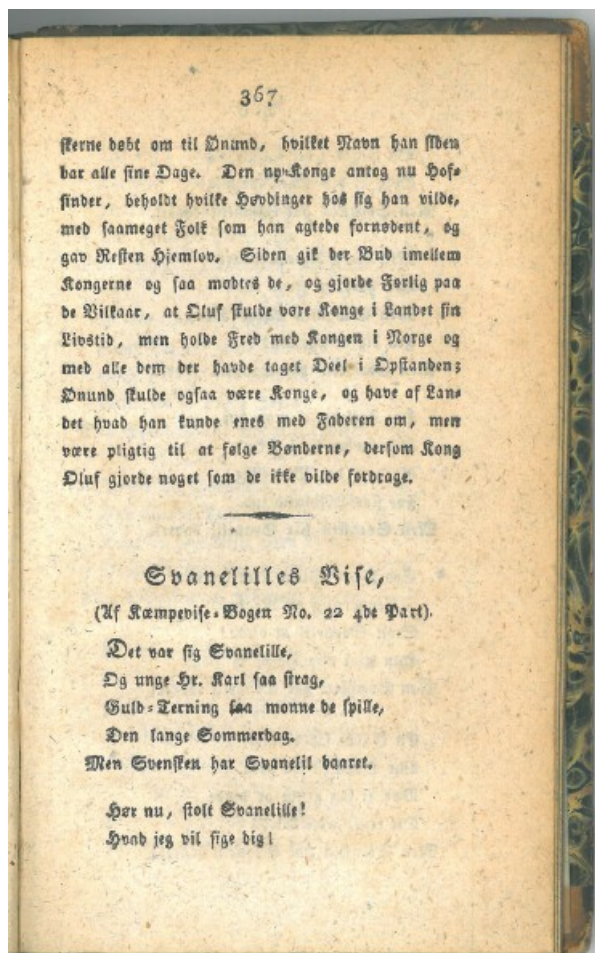
Titel: Svanelilles Vise

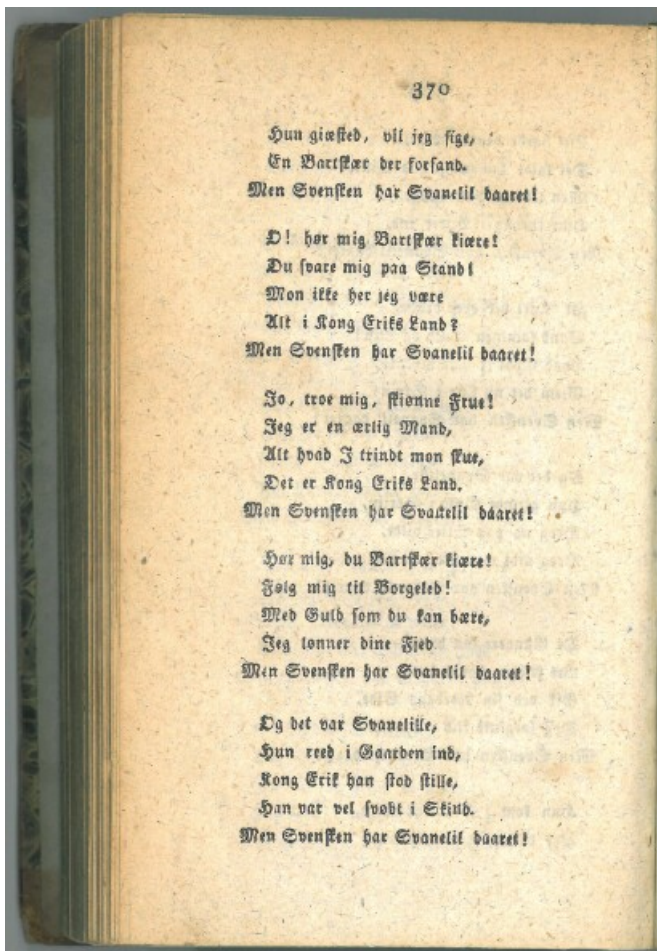
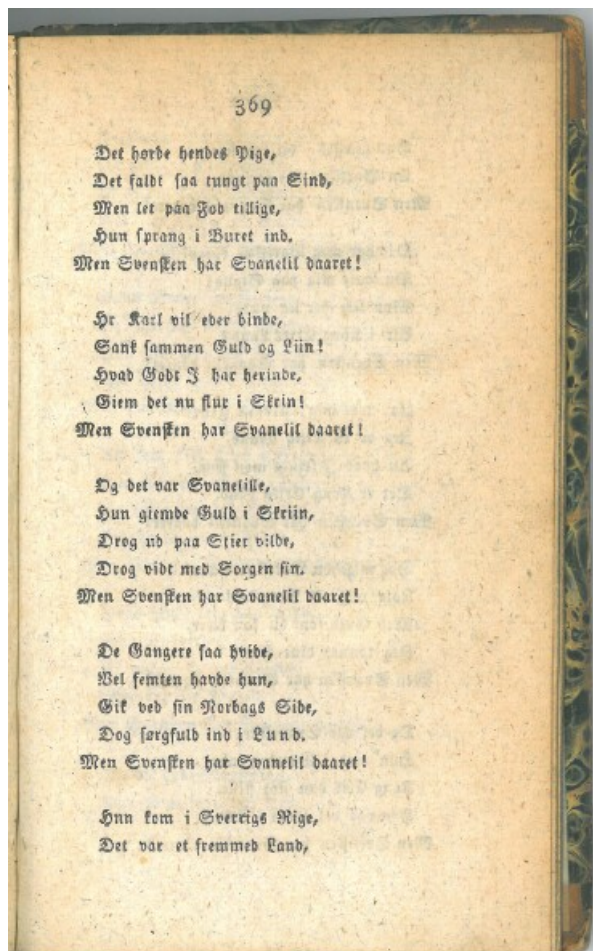
Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Svanelilles Vise", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 367. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1817_306_15-txt-shoot-idm103/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

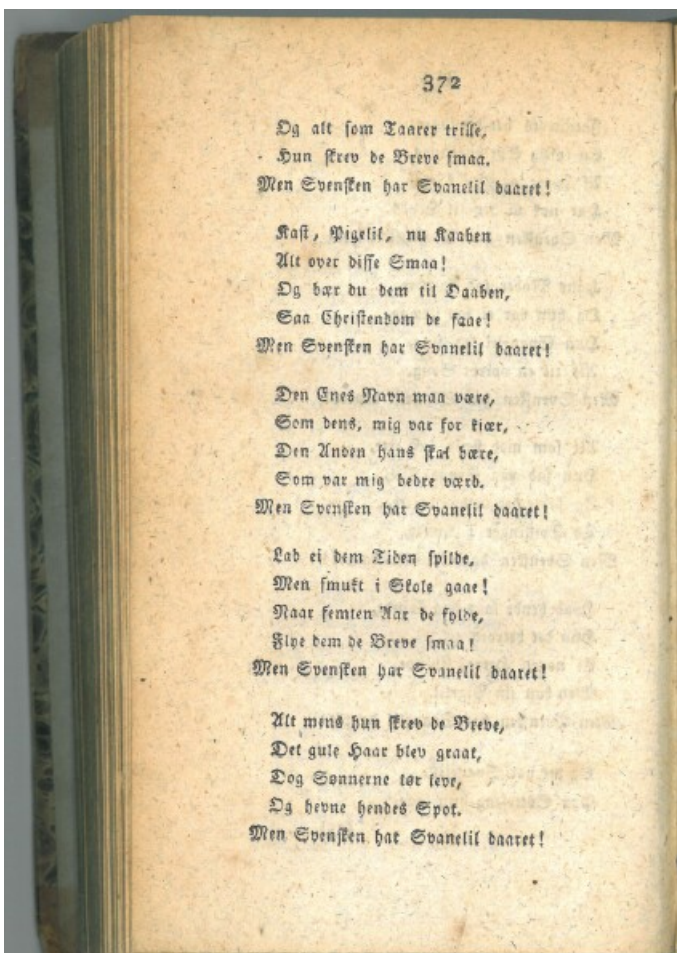
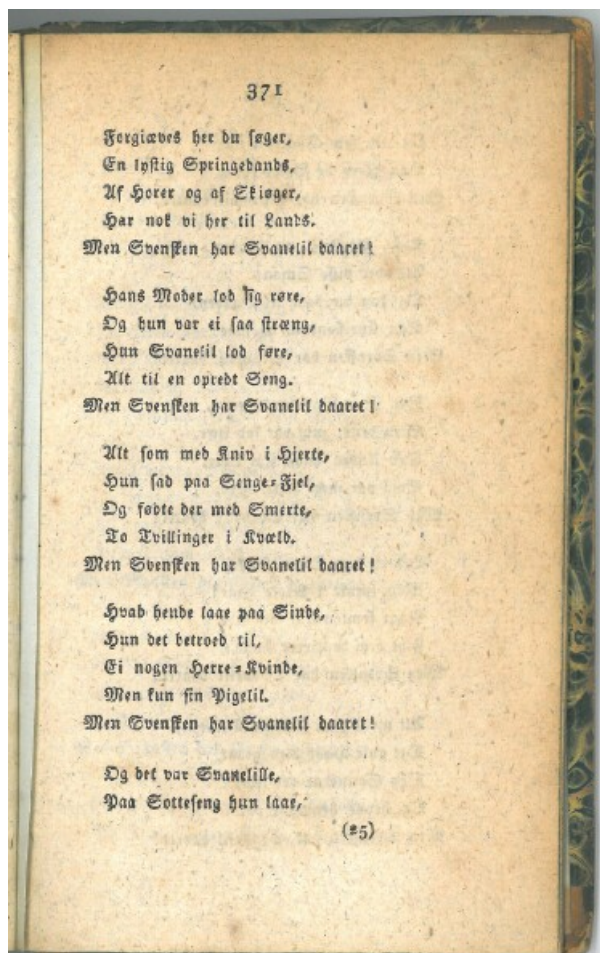
Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Den arme Svanelille,
Hun Vindes Lød og Harm,
Indtil hun faldt og fiske,
Sank i sin Piges Arm.
Men Eversken har Svanelil daaret!

Nu gif de Kar saa fage,
Jo ferten Kar i Rob,
Kong Erik alle Dage,
Var tyfelig, stolt og glad.
Men Eversken har Svanelil daaret!

Forglemte var Svanelille,
Dg hendes Sonner smaa,
De vorde i det Stille,
Dem Kongen aldrig saae.
Men Eversken har Svanelil daaret!

Kong Erik reed fra Svende,
At bede Hind og Raa,
Ham mødte Kæmper toende,
I Brynjer himmelblaa.
Men Eversken har Svanelil daaret!

Vel mødt, vel mødt, Hr. Fader!
For Hind I møde Børn,

Det Jagten ikke fader,
Vi bede her en Bjern.
Men Eversken har Svanelil daaret!

Der Moder Svanelille,
Vi mene var for god.
Til Skiege og til Grille,
Ihi æske vi nu Bod.
Men Eversken har Svanelil daaret!

Lad eder dog forlige!
Tag alt mit røde Guld,
Mit halve Kongerige!
Jeg lægges snart i Muld.
Men Eversken har Svanelil daaret!

I kan os sagtens love,
Hvad ei I holde vil,
Med Guld og grønne Stove,
I lokked Svanelil.
Men Eversken har Svanelil daaret!

Os spotte høit de Store,
Os spotte lavt de Smaa,
Der Moder heed en Hore,
I kaldte hende saa.
Men Eversken har Svanelil daaret!

Ei Gulb og grønne Skove,
Det Deb kan gjøre godt,
I Skov, paa Mark og Løve,
Dø følger Spes og Spot.
Men Esvensken har Esvensit daaret!

Det var de Unger = Esvende,
De skarpe Sværd uddrog,
Kong Erik i Esvende,
De hastelig nedflog.
Men Esvensken har Esvensit daaret!

Det var de Ungerfoende,
De springe krat til Hest:
Nu maane vi vel bekende,
At Skoven flygger bedst.
Men Esvensken har Esvensit daaret!

Efter = Klang.

Veemods = Toner!
Sært I Klinge,
Esvens Røner,
Let omsvinge,
Taarer teille,
Hjertet slaer.

